

Χειροτονία διακόνου από τον Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου στην Καμαρούλα Αγρινίου χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία το Σάββατο 25 Οκτωβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός. Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας χειροτόνησε στον βαθμό του Διακόνου τον κ. Σωκράτη Σχίζα.

Ο νέος Διάκονος, ο οποίος είναι έγγαμος, κατά την προσφώνησή του, αναφέρθηκε στα γεγονότα που νοηματοδότησαν τη ζωή του και άναψαν στην καρδιά του την φλόγα της ιερωσύνης. Ευχαρίστησε όλους εκείνους που στάθηκαν δίπλα του, καλλιεργώντας την αγάπη του για την Εκκλησία, την οικογένειά του, τον μακαριστό Ιερέα πατέρα του, την σύζυγό του, τους συγγενείς και τους φίλους του, καθώς και τον πνευματικό του πατέρα, Πρωτοπρ. Γεώργιο Τριανταφυλλάκη. Ιδιαιτέρως ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη κ. Δαμασκηνό για την στήριξη και την αγάπη προς το πρόσωπό του και ζήτησε από όλους τους

παρευρισκόμενους να προσεύχονται για αυτόν και για την κατά Θεόν προκοπή του.

Ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, κατά την αντιφώνησή του, αναφέρθηκε ιδιαίτερα στην αγάπη του νέου Διακόνου για τον Χριστό και την Ιερωσύνη, λέγοντας ότι «από την πρώτη στιγμή διέκρινα στο πρόσωπό σου εκείνα τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα που έχουν όλοι οι υποψήφιοι κληρικοί, οι οποίοι μεγάλωσαν και ανδρώθηκαν πνευματικά μέσα σε ιερατικές οικογένειες. Είδα την αγάπη που τρέφεις για τον κεκοιμημένο Ιερέα πατέρα σου. Εκείνος ήταν, είναι και θα είναι το πρότυπό Σου. Αλλά είδα και την αγάπη σου για τον Χριστό και την Ιερωσύνη».

Στη συνέχεια της ομιλία του αναφέρθηκε στον Πρωτομάρτυρα και Αρχιδιάκονο Στέφανο, τονίζοντας στον νέο Διάκονο, ότι θα πρέπει να αποτελεί το πρότυπο της διακονίας του, που ξεκινάει από σήμερα.

«Ο Στέφανος ήταν πλήρης πίστεως και δυνάμεως. Η πίστη, αγαπητέ μου Σωκράτη, συμπορεύεται με τη δύναμη, αφού η δύναμη πηγάζει από την πίστη. Κράτησέ σε παρακαλώ, την πίστη σου ζωντανή αληθινή, καθαρή, ανιδιοτελή και τότε θα έχεις και την δύναμη του Θεού. Όσο η πίστη σου προς τον Χριστό θα είναι αδιαπραγμάτευτη και ομολογιακή, τόσο θα γίνεσαι φορέας μιας δύναμης, η οποία θα ξεπερνά τις ατομικές σου ικανότητες και θα σου δίνει τη δυνατότητα, με έναν ανεξιχνίαστο στην ανθρώπινη λογική τρόπο, να μπορείς να υπερβαίνεις δυσκολίες, να ξεπερνάς εμπόδια και να ανταποκρίνεσαι στις απαιτήσεις του ιερατικού λειτουργήματος.

Ο Πρωτομάρτυρας Στέφανος σύρθηκε στο Μεγάλο Συνέδριο των Ιουδαίων και εκεί έλαμψε το πρόσωπό του, όπως του Αγγέλου, μέσα σε έναν χώρο σκοτεινό. Το σκοτάδι δεν ήταν φυσικό. Ήταν το σκοτάδι του μίσους, του φθόνου, της κακίας και της μανίας των Γραμματέων και των Φαρισαίων.

Η σύγχρονη κοινωνία στην οποία ζούμε είναι περίπου το ίδιο εσκοτισμένη, όπως τότε. Και το σκοτάδι πολλές φορές της αποστασίας των ανθρώπων, του μίσους και της κακίας, της αμφισβήτησης, της εκδικητικότητας και της αμαρτίας κυριαρχεί στη ζωή μας. Όμως, παιδί μου, η δική μας απάντηση, η απάντηση της Εκκλησίας είναι, ότι εμείς οι κληρικοί οφείλουμε να λάμπουμε, όπως τα πρόσωπα των Αγγέλων. Με μια λάμψη που είναι φως προσευχής, φως ταπείνωσης και ανεξικακίας.

Όσο θα παραμένεις άνθρωπος προσευχής, κληρικός αγάπης, ιεουργός θυσίας και ταπείνωσης, τότε το πρόσωπό σου θα λάμπει. Και αυτό θα έχουν ανάγκη οι άνθρωποι που θα σε πλησιάζουν και θα εκζητούν από εσένα την συμπαράσταση, την στήριξη και την συμβουλή.

Ο Στέφανος την ώρα του μαρτυρίου του, μιμούμενος τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, προσευχήθηκε για τους διώκτες του λέγοντας: «Κύριε μη στήσης αυτοίς την αμαρτίαν ταύτην». Έτσι πρέπει να είμαστε κι εμείς οι κληρικοί. Ανεξίκακοι και έτοιμοι να συγχωρήσουμε τους πάντες, ακόμη και αυτούς που θα μας παρεξηγήσουν ή καχύποπτα θα μας κρίνουν. Αυτούς που θα μας αδικήσουν ή ακόμη και θα θελήσουν να μας βλάψουν. Αν εσύ το διδάσκεις αυτό, αν εσύ το εφαρμόζεις, τότε το έλεος του Θεού θα είναι μαζί σου. Είναι ευλογημένος εκείνος ο άνθρωπος που συγχωρεί τους ανθρώπους, γιατί τον συγχωρεί και αυτόν ο Θεός. Αντίθετα ο άνθρωπος που δεν μπορεί να συγχωρέσει, δεν αξιώνεται να συγχωρεθεί από τον Θεό. Ζει μέσα στην αλαζονεία της υπερηφάνειας και της φιλαυτίας του και οδηγείται με μαθηματική ακρίβεια στον πνευματικό όλεθρο και στην πνευματική απώλεια.

Υπάρχει όμως και μία λεπτομέρεια στο μαρτύριο του Αγίου Στεφάνου. Διασώζεται το όνομα εκείνου που υπηρέτησε τους Γραμματείς και τους Φαρισαίους και τους διευκόλυνε να ρίχνουν με μανία τις πέτρες στο σώμα του νεαρού Στεφάνου, κρατώντας τα ιμάτια τους. Αυτός ήταν ο μετέπειτα Παύλος. Ήταν εκείνος, που πορευόμενος προς την Δαμασκό ηρπάγη μέχρι τρίτου ουρανού και αξιώθηκε να γίνει Απόστολος και να κληθεί στο μεγάλο Αποστολικό αξίωμα, γενόμενος κήρυκας του Ευαγγελίου του Χριστού και μάρτυρας της Σταυρικής Του Θυσίας.

Μην υποτιμήσεις ποτέ αυτούς τους ανθρώπους. Ο Θεός επιτρέπει στη ζωή των ανθρώπων και την πτώση και την απομάκρυνση και την αποστασία. Γιατί δεν παραβιάζει ούτε την ελευθερία ούτε το αυτεξούσιο των ανθρώπων.

Εμείς οφείλουμε να προσευχόμαστε και γι' αυτούς. Να προσευχόμαστε γι' αυτούς που είναι μακριά, αλλά και γι' αυτούς που κινούνται εχθρικά απέναντι στην Εκκλησία. Γι' αυτούς που ζουν εκτός της χάριτος του Θεού. Δεν έχουμε δικαίωμα να τους εγκαταλείψουμε. Δεν έχουμε δικαίωμα να μην ελπίζουμε και να μην αγωνιούμε και για τη δική τους σωτηρία.

Κυρίως και προπάντων θα εργάζεσαι γι' αυτούς. Θα μεριμνάς και θα αγωνιάς γι' αυτούς. Όχι κρίνοντας αυστηρά, αλλά αγαπώντας εν αληθεία. Και η επιστροφή θα βρίσκεται μέσα στο σχέδιο του Θεού. Εμείς θα πρέπει να κάνουμε το καθήκον μας ως κληρικοί. Ο Θεός είναι Εκείνος που τελεσιουργεί το μυστήριο της μετάνοιας, της πνευματικής επιστροφής και της αναγέννησης των ανθρώπων».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός, τόνισε στο νέο Διάκονο: «Να θυμάσαι, λοιπόν, πάντοτε τα βασικά στοιχεία της ζωής του Πρωτομάρτυρος και Αρχidiaκόνου Στεφάνου. Πίστευε και θα είσαι δυνατός.

Κράτησε μέσα σου την προσευχή, την αγάπη και την ταπείνωση και θα είσαι φωτεινός. Να αγωνίζεσαι πάντοτε να συγχωρείς και ο Θεός απλόχερα θα σου εκφράζει την φιλευσπλαχνία, το έλεος και τη μακροθυμία Του.

Και μην υποτιμήσεις ποτέ κανέναν άνθρωπο. Όλοι να είναι πνευματικά σου παιδιά, όλοι να είναι αδελφοί σου, ζωντανές εικόνες του Θεού. Να προσεύχεσαι, να αγωνιάς και να κοπιάζεις για εκείνους που είναι ασθενείς στο πνεύμα, ευάλωτοι στην πίστη, χλιαροί στο φρόνημα. Γι' αυτούς κυρίως να αγωνιάς και να προσεύχεσαι. Και κάθε φορά που ένας θα επιστρέφει, τότε θα βλέπεις τον Θεό να αποκαλύπτει το σχέδιό Του στη ζωή σου. Αυτή θα είναι η δική σου ανταμοιβή. Αυτός θα είναι ο δικός σου επιστηριγμός και η χαρά της ποιμαντικής σου διακονίας».

[Δείτε ΕΔΩ φωτογραφικό υλικό](#)